

DECUPAJE

Un număr triplu (328-330) din **SECOLUL 20** ne oferă două scurte texte dramatice de Ludmila Petrușevskala, autoare sovietică (născută în 1938), despre a cărei lume Arbuzov spunea că este una "jupuită", "zdrențuită", "făcută zob". Personajele din *Dialog* exersează paralele monoloage care delimitază realismul dur al unor vieți foarte obșnuite. Ar fi fost interesant de văzut un text mai amplu al autoarei. ■

“... O LUME
FĂCUTĂ
ZOB”

VOCILE CRITICII

Cînd eram mai mic am făcut o experiență. Nu știu ce mi-a venit, dar am făcut-o. Era vorba de critica teatrală în revistele noastre de cultură. Am decupat fragmente din cronicile apărute la același spectacol și le-am prezentat altui critic teatral rugîndu-l să-și dea cu părerea despre identitatea autorilor. Rezultatul a fost... o discuție amplă în legătură cu "vocile" criticii noastre teatrale. Cu stilul și tehnica unei cronici teatrale, cu talentul "obligatoriu" etc. Mi-am adus aminte de experiență "din cauza" emisiunii de critică teatrală și cinematografică de la Radio, "Rampa și ecranul", al cărei redactor este criticul teatral Julietta Țîntea. Evident că emisiunea în cauză s-a impus "din cauza" unui stil de a gândi problematic zonele de interes ale fenomenului teatral. Dar mai este vorba și de stilul comentariilor criticului, de "punerea în scenă" a subiectelor, care nu te lasă indiferent. "Rampa și ecranul" - și prin vocea criticului - impune o "privire" echilibrată, cu o ironie de clasă și tu umor, asupra varietății unei lumi destul de agitate. ■

Una dintre revistele care își păstrează cronică teatrală este și *Ateneu*, lunarul băcăuan examinînd, prin articolul lui Carmen Mihalache-Popa, desfășurarea primei ediții a Festivalului Național de teatru "I.L.Caragiale". Este un examen corect, criticul observînd slăbiciunile, unele anemii valorice, lipsa "patronului" din generic în repertoriu. Mă întreb, însă, ce fel de festivaluri vor fi cele care urmează (de teatru scurt, de comedie etc.), căci "naționale" n-au cum să mai fie de vreme ce avem unul. ■

LA UN FESTIVAL

TEVE

Este clar că spațiul acordat, la televiziune, emisiunilor teatrale devine tot mai sufocant. Acum, cînd teatrele au început să se miște, vorba unui critic, cînd parcă se mai întîmplă să-și ogioască durerile, cînd parcă ne-am liniștit (cum înțelept ne îndrumă dl. Valentin Silvestru în editoria lui "României literare" consacrat Zilei mondiale a teatrului), acum, deci, o emisiune cum este "Gong" (redactor - Lucia Hoasu-Longin) începe să pocnească pe la încheieturi. Spațiul emisiunii a fost variabil, acum fiind de o jumătate de oră. Evident că e puțin, că trebuie să cuprindă cît mai multe informații, imagini, comentariul redactorului (care nu o dată intră peste cel care vorbește în imagine sau peste efigia d-lui Silvestru cu a sa oră 19.30), evident că dacă te menții la nivelul de consemnare nu-ți va mai ajunge nici o oră întreagă. Fîind o emisiune difuzată pe programul unui, la o oră să zicem acceptabilă, ea ar presupune, în aceste condiții vitrege, un alt mod de a aborda fenomenul teatral, mai puțin poate sub raportul inventarului cît mai ales sub acela al problematicului. ■